

Ér hangja

Székelyhid és környéke

Tájékoztató és folyamatosság

▶ www.erhangja.ro

VI. évfolyam,
7. (66.) szám
2015.
június

- 3** Pintér Béla-koncert a hittantáborban
- 7** Minőség és másság konferencia a hátrányos helyzetű gyermekekért
- 8** Ötven éve szólt az utolsó csengőszó

Sikeres városnapok Székelyhídon

Teljes székelyhídi pódium az országos sportfavágó-bajnokságon!

Hévísi Zoltán

Most először „keveredett” a városnap rendezvények közé egy országos bajnokság, pedig jó néhány Érmelléki Őszön vagyunk már túl, sőt a nyári városnapok között is már a másodikat éljük. Persze mindez nem véletlen, hisz a székelyhídi Nagy Botond neve mára már egybeforrt országunk favágósportjának válogatottjával. Idén nálunk, a városnapokon szom-

bat délután rendezték meg a Stihl Timbersport Series román bajnokságát.

A Stihl Timbersport Series története nem túl messzire nyúlik vissza, 1985-ben indult útjára az Egyesült Államokban, majd 2002-ben Európában is elkezdett hódítani. Boti valamikor 2008-ban kezdett el ismerkedni ezen sportággal, azóta a válogatott oszlopos tagja, 2011-ben román bajnok volt, sőt Európa-bajnok is tuningolt láncfűrész (hot saw) kategóriában!

A mai román bajnokságra öccse, Nagy Csongor címvédőként érkezett, hozzájuk csatlakozott még Dan Petrescu, Pálfi Carol és Cser István szintén Székelyhídról, valamint Aradról Ion Nyamcsuk és Ionel Mariniță, végül, de nem utolsó sorban a bánffyahunyadi Costel Pleș.

A nyolc induló nem kevesebb mint öt versenyszámot kellett teljesítsen. Talán a leglátványosabb kategória a magaslati vágás (springboard), amiben Cser Szilárd bizonyult a legjobbnak. A második számban, a motoros láncfűrész versenyben (stock saw) Dan Petrescu volt a leggyorsabb. A függőleges vágást baltával (standing block chop) Nagy Csongor teljesítette a leggyorsabban, a keresztvágó fűrészrel (single buck) Nagy Botond bánt a legügyesebben, végül a vízszintes vágásban (underhand chop) újra Dan Petrescu nem talált legyőzőre.

Végig nyílt volt a küzdelem, a kategóriák győztesei nyolc pontot kaptak, a másodíkok hetet, a harmadíkok hatot és így tovább a nyolcadikig. Nem volt véletlen, hogy a küzdelem végére maguk a versenyzők sem tudták, mi is a pontos végeredmény. Ugyanígy a kilátogató mintegy két-háromszáz néző is izgatottan várta a hivatalos eredményhirdetést, sokan még

megtippelni sem tudták a végső sorrendet. Mint bármely más sportágban, itt is visszafelé indult az eredményhirdetés, nyolcadik helyen végzett Costel Pleș, hetedik Pálfi Carol, hatodik Ion Nyamcsuk, ötödik Ionel Mariniță, negyedik pedig Cser Szilárd. Ezzel az már biztossá vált, hogy a dobogóra idén csak székelyhídi versenyző állhat, de a műsorvezető az utolsó pillanatokig borzolta az idegeket. Komoly bevezető után végre kiderült, hogy Nagy Csongornak nem jött össze a címvédés, 25 ponttal a harmadik lett, testvére, Nagy Botond 29-cel második, Dan Petrescu pedig a látottak alapján teljesen megérdemelten 33 ponttal lett az új országos bajnok.

Két külön kategóriában is díjazták a fiúkat, a legjobb baltás és a legjobb fűrészember is Dan Petrescu lett! Ezek után már tényleg megkérdőjelezhetetlen, hogy miért is ő az idei bajnok, a többiek csak gratulálhatnak e remek teljesítményhez. Mi székelyhídiak pedig favágóinknak köszönhetően egy újabb élmennyel gazdagodhattunk, ezúttal testközelből tapasztalhattuk meg e sportág minden szépségét.

Gratulálunk a győzteseknek és minden résztvevőnek, további sportsikereket kívánunk városunk fiataljainak. Köszönjük Stihlnek, köszönjük Nagy Botond!

Juhász György

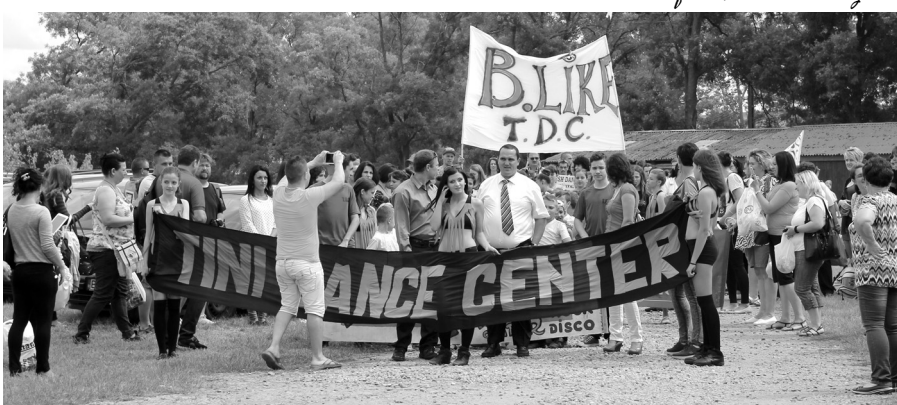
További városnapi írásaink a 4-5. oldalon

Táncfesztivál és koncertek

A II. Székelyhídi Városnapok programjában idén először kapott helyet a most kilencedik alkalommal megrendezett TDC Táncfesztivál. Az ötlet, hogy egybeolvadjon a két rendezvény nagyon sikeresnek bizonyult, hiszen a több száz táncos szüleik, rokonaik kíséretében hosszú, színes tömött sorokban felvonulás keretében érkeztek a városközpontból a stadionba, s ott mintegy három órán át szórakoztatták népes közönségüket. A tündéri gyermekek mókás táncain át, a nagyobb csoportok csábító szambáin keresztül, a TDC profi koreográfiái a zene és a tánc palettájának szinte minden színét felvonultatták.

Az Oláh Katalin által húsz éve vezetett Tini Dance Center Táncstúdió apraja és nagya az elmúlt egy évben tanultakat adta elő a Béres Csaba polgármester, Major Lóránd kultúrigazgató, Barabás Jolán és Ádám Ágnes tanítónőkből álló nagyerdemű zsűri előtt. A színes koreográfiák, és az ügyesebbnél ügyesebb táncosok láttán a zsűri „döntésképtelenné” vált, így minden csapat oklevelet vehetett át. Így lett az érmihályfalvi Fresh dance a legtündéribb, a székelyhídi Kölyök dance a leglendületesebb, a székelyhídi Táncmanók a legaranyosabb, a bihari B-like a legdinamikusabban fejlődő, a szintén bihari Happy dance a legvidámabb, a bihardiószegi Turbó Dance a legritmikusabb, a szintén Diószegről érkezett Gumimacik a legjátékosabb, és nagy testvéreik, a Master Dance a legérzékibb, míg a Székelyhídi TDC a legsikeresebb csapat. A délután további részében a városnapok nagyszínpadán fellépett a székelyhídi néptáncsoport. Előadásukat több százan kísérték szemmel és jutalmazták bátorító és elismerő tapsal. A programban stílusváltást végrehajtva lépett színpadra a Csorba Roland által vezetett Enemy Dance Crew, akik lendületes hip-hopkoreográfiákkal szórakoztatták a nagyerdeműt.

A vasárnap első koncertjét a székelyhídi dobossal, Pop Dáviddal dübörgő Steel Cross zenekar tartotta. Ekkora a színpad előtti tér igazi rockerekkel telt

fénykép: Kovári Krisztián

meg, akik végigcsápolták a fiatal zenekar koncertjét. Később a TDC 20 című gálaműsort tekinthették meg a városnapozók, akik megtudhatták, hogy a székelyhídi csoport továbbjutott a Hungary's Got Talent selejtezőin, így július 6-án a budapesti sztárzsűri előtt mutathatják meg tudásukat. A vasárnap egyik várva várt sztárvendége Aradszky László volt, aki kedves, vicces konferálásokkal tette emlékeztető koncertjét. Azt gondolhatnánk, hogy Aradszky az idősebb korosztály nagy kedvence, ám a közönséget végignézve László dalai örökérvényűnek tűnnek, hiszen a tinik és a középkorosztály is együtt énekelte családis hangulatban.

A II. Székelyhídi Városnapok utolsó koncertjét Janicsák Veca (portrékon) tartotta, aki saját dalokkal és feldolgozásokkal is megörvendeztette közönségét. Előadott dalai között voltak vidám, pörgős hangvételű és komolyabb lírai dalok is. Veca nem kímélte hangsúlyait, s a koncert utolsó dalaként az örök kedvenc *Most múlik pontosan* is elénekelt.

Pontosan vasárnap éjszaka múlt el a városnap, mely reméljük sokak számára maradandó élményeket tartogatott és mely természetesen a megszokott pompás tűzijátékkal zárult.

Fekete Katalin

Az Ér tv minden pénteken este 20 órai kezdettel

a www.erhangja.ro/tv honlapon új adással jelentkezik, amely keddenként este 20 órától megtekinthető a Briximp kábelszolgáltató apróhirdetési csatornáján is.

Nézzenek bennünket!

Élménydús csoportos kirándulás

Aktív pihenés a diósgyőri várban, a lillafüredi Szent István-barlangban és Miskolcon

Második alkalommal szervezett közösen kirándulást a székelyhídiaknak az Erdélyi Kárpát-Egyesület '91, a Pro Székelyhíd Egyesület, a székelyhídi polgármesteri hivatal és az RMDSZ városi szervezete.

Korán reggel, kicsit álmosan indultunk útnak, de Diósgyőrbe érkezve már mindenki felébredt. A frissen felújított és rekonstruált diósgyőri várban személyesen Mátyás király udvari bolondja, Mujkó fogadott minket. Érkezésünk után nem sokkal a várarokban szittyva lovasíjász-bemutató kezdődött. Először ruha-, fegyverzet- és lószerszám-bemutatót tartottak, majd az íjások vágató lóról lóttek célba, álló, illetve mozgó célpontokra. Mindezt úgy, hogy közben egy tartalék lovat is vezettek száron. Az íjászat után különböző akrobatikus gyakorlatokat is bemutatottak lóhátról. A bemutató után Mujkó jó idegenvezetőként végigvezetett mindenkit a vár látogatható részein és az ott látható kiállításokon.

Rövid pihenő után az autóbusz Lillafüredre szállította a csoportot. A csoport először a Szent István-barlangot látogatta meg, majd szabadprogram keretében ki-ki végig látogathatta a helység látnivalóit.

Lillafüred leghíresebb látnivalója a Palotaszálló. A szálló megépítésének ötlete Bethlen András gróftól származik,

akit első látogatásakor elbűvölt a táj szépsége. A híres szálloda végül az első világháború után, 1927 és 1930 között épült fel Lux Kálmán tervei alapján, neoreneszánsz stílusban. Mayer János akkori földművelésügyi miniszter avatta fel Lillafüred nevezetességét. A szálló egyik étterme, a Mátyás-terem ólomüveg ablakai történelmi Magyarország várait ábrázolják. Az épülettől a Szinva-források felé hatalmas park terül el, botanikai ritkaságokkal. A szállóból szép kilátás nyílik a Szinva-patak völgyére és a Hámori-tóra.

A Palotaszálló egy meredek emelkedő tetején található, ennek megerősítésére alakítottak ki egy támfalakkal tagolt teraszos sétányrendszert és függőkeret, melyet két oldalról a Szinva- és Garadna-patakok határolnak.

A sétányrendszeren lefelé sétálva érkeztünk el a lillafüredi vízeséshez. Ez Magyarország legnagyobb esésű vízesése, amit a Palotaszálló építésekor alakítottak mai formájára, így ez csak részben természetes képződmény. A víz húsz méter magasról zúdul a mélybe.

Lillafüredről Miskolc belvárosába utaztunk, ahol először a Városház tere sétáltunk. Itt áll Melocco Miklós Kossuth-díjas szobrászművész Széchenyi Istvánt, a „legnagyobb magyart” már idősen és megtörtén ábrázoló szobra.

A szobortól indulva a főutcán tettünk egy kellemes sétát, megcsodálva a belváros régi házait. A legrégebbi ház, mely a Miskolci Galériának ad otthont a felújított műemlék Dőry- vagy Rákóczi-ház. Az emeletes barokk épület, a szomszédos Sötétkapuval együtt jellegzetes pontja a főutcának. Az épületet a gazdag marhakereskedő Dőry család építette 1652 körül, ez volt Miskolc első és 1702-ig egyetlen emeletes polgárháza. A hagyomány szerint II. Rákóczi Ferenc többször is megszállt benne, sőt 1706-ban itt, azaz a Dőry-kúriában rendezte be főhadiszállását.

A főutca másik jellegzetes épülete a színház. A színháznak ma is otthont nyújtó klasszicista és romantikus stílusú épületet 1847 és 1857 között emelték, és a színházi előadások mellett többek között olyan rendezvényeknek nyújt otthont, mint a Miskolci Nemzetközi Operafesztivál.

Természetesen meglátogattuk Mancs, az életmentő németjuhász kutya bronzból készült szobrát, Szanyi Borbála alkotását is a Szinva partján.

Végül a sétálóutcai bazársoron nézelődhetek az érdeklődők. Pihenés közben pedig volt szerencsénk belehallgatni egy szabadtéri operaelőadás próbájába. Kellemesen elfáradva este 10 órára értünk haza Székelyhídra.

Tiponut Tibor

Búcsúintés a köbölküti iskolának

Elballagtak Érköbölkút nyolcadikosai június második hetében. Összesen kilenc diák kapta meg a ballagó tarisznyát, mellé pedig a sok jó tanácsot útravalóul. Hagományosan, harangszóra és *Gaudeamus* énekelve indultak elbúcsúzni, a tanároktól, a kisebb osztályoktól, a tanteremtől. Az ünnepségen felszólalt az iskola aligazgatója, Zsigmond Levente és a nyolcadikosok osztályfőnöke, Rákóczi Lajos, akik bátorító szavakkal, visszaemlékezésekkel buzdították a végzősöket az előttük álló akadályok leküzdésére, majd vers-zenés összeállítással búcsúzott a VII. osztály. A bal-

lagás külön érdekessége egy igen megindító kisfilm levetítése volt, mely az elmúlt négy évet, kirándulásokat, versenyeket, farsangokat képekben összegezte. A végzős osztályból néhányan gimnáziumban vagy szakmunkásképzőben tanulnak tovább, nagy részük viszont Érköbölkúton marad.

Az ünnepség Oláh Éva érköbölküti tanítónő búcsúztatásával zárult, akit nyugdíjba vonulása alkalmából köszöntöttek a kollegák és az egykori diákjai. Ezúton is kívánunk neki sok, hosszú boldog nyugdíjas éveket!

Kövári Emese

Utolsó csengetés

„Sokszor köszöntem én az iskolának, mely tavasz végén elcsendesedett: az ablakok a termek visszavárnak, nyelvem begyén reszket a felelet...”

(Keszthelyi Zoltán: *Sokszor köszöntem*)

Utoljára szólt a csengő a hegyközszenmiklósi Toldy Általános Iskola VIII. osztályos tanulói számára június 12-én. Fájó szívvel búcsúztunk diákjainktól, akik – mint Mocsár László iskolaigazgató elmondta – úgy vannak, mint a mesében szerencsét próbáló legény, aki elindul a világba. Az utolsó osztályfőnöki órán névsorolvasást tartottunk és számot vetettünk az elmúlt négy év eseményeiről, elmondhattuk, hogy tizenhét tanulóval kezdtük az V. osztályt és tizenötön sikeresen vettük az akadályokat. A VII. osztály tanulói Zsigmond Levente osztályfőnök kísere-

tében átadta a ballagó botokat és sok sikert kívánt a továbbiakban. A csengetés után minden osztálytól búcsút vettünk végigjárva az osztályokat a *Gaudeamus* igittur dallamára. A búcsúztatás a kultúrotthonban zajlott, ahol a szülők, testvérek vártak bennünket. Árus László-Csongor helyi református lelképásztor tartott áhítatot, majd Mocsár László mutatott rá a versengés szellemének örömére. A VII. osztály rövid idézetekkel és énekkel köszönt el a VIII. osztálytól. A virágátadás után pedig a VIII. osztályosok köszöntek el tanítójuktól, tanáraiktól és szüleik fáradságos munkáját köszönték meg versekkel és énekekkel. Aztán egy rövid film segítségével összefoglaltuk az iskolánkban töltött éveket.

Reméljük minden tanuló sikeresen vette a vizsgákat, és hátradrólva élvezheti a nyári örömeit.

Béres Angéla osztályfőnök

Máramarosi kalandozások

Máramaros körüton vettek részt a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum alkalmazottai június második hétvégéjén. A kirándulás az iskola mellett működő Scola Nostra Egyesület szervezésében, a városi tanács rész támogatásával valósult meg.

A szombati nap úti célja Borsa volt, ahonnan felvonóval lehet feljutni az 1364 méteres tengerszint feletti magasságon található menedékhez, ahol a hegyimentők teljesítenek szolgálatot, innen rövid séta a Lóhavasi vízesés, Románia egyik legszebb és a maga 80 méterével egyik legnagyobb vízesése is egyben. A legenda szerint a farkasok által megiasztott lovakról kapta a nevét a vízesés, amelyek a vízesésbe zuhanva lelték halálukat.

A vasárnapi nap nagyobb része a Vasér völgyében telt a székelyhídi látoga-

tók számára, amit a felsővisói erdei vasúttal jártak be. A keskeny nyomtávú fatüzelésű gőzmozdony nagy sebességre ugyan nem képes, ellenben sajátos zakatolásával, gőz- és füstoszlopával annál inkább belopja magát a turisták szívébe. A Vasér-völgy olyan háborítatlan ősi vad képet mutat, ahol az erdők sűrűjében az ember kéznyomát sehol nem lehet felfedezni, sem mesterséges ültetés, sőt csupán út vagy emberi ösvény formájában sem.

A délutánra lassan elfáradó csapat hazafelé még megpihent rövid időre a barcánfalvi kolostor udvarának rendezett parkjában, majd az egyedüli vidám temetőt is meglátogatta Szaplancán. A kirándulók autóbusza a késő esti órákra ért vissza Székelyhídra a kétnapos kikapcsolódást nyújtó kalandozás után.

Cservid Levente

Csábító kötetek a székelyhídi líceum könyvtárában

Star Wars, Scooby Doo és Shrek – ki gondolta volna, hogy ezek a film- és mesehősök egyszer egymás mellett sorakoznak egy kisvárosi iskolakönyvtár polcain arra várva, hogy kicsik és nagyok hazavigyék őket, hasonló izgalmakkal mintha csak a televízió képernyője előtt ülve várnák az izgalmas fejleményeket. Bárna merem állítani, hogy ezek nem csak a fiatalabb generáció érdeklődését keltik fel, ugyanolyan hévvel lapozza ezeket kivétel nélkül minden korosztály. Említésre méltó még az a több száz kötet amely herceg-nők, kalózok, szellemek, indiánok, neves mesehősök történetét tárják elénk és nem utolsósorban az izgalmas fordulatokban gazdag regények, valamint számos természeti szépséget bemutató könyv is. Ilyenek például *A szépség és a szörnyeteg*, *Rapunzel*, *Pinocchio*, *Franklin*, *A három kismalac*, *Hanupipőke*, *Micimackó*, *A kis habléány*, *Képregények* stb. A fent említett kötetek angol nyelvűek, így mindenki csiszolhat eddigi nyelvtudásán. De ne keseredjen el az sem, aki még egyáltalán

nem ismeri a nyelvet, mert egyszerű, kezdőszintű könyveink is vannak.

Ezek után joggal kérdezheti a kedves olvasó honnan is érkeztek ezek a remek könyvek? Örömmel jelentem, hogy adományként kerültek intézményünk könyvtárába a NATO Charity Bazaar szervezet jóvoltából. Külön köszönetet szeretnék mondani Schmidt Katalinnak, aki ennek a karitatív eseménynek a fő mozgatórugója volt. Az adományozás során a közel nyolcszáz könyv mellett iskolánk birtokába került még négy nyomtató is, amelyek a diákok laboratóriumi munkáját segítik a tanórák során. Remélem sikerült felkeltsem eddigi és leendő olvasóink érdeklődését ezzel a kis bemutatóval, beszámolómat egy neves amerikai neveléskutató, tanár, Charles William Eliot (1869–1909 között Harvard-egyetem rektora) szavaival zárnam: „A könyvek a legcsendesebb és legkitartóbb barátok; a legelérhetőbb és legbölcsebb tanácsadók, és a legtürelmesebb tanítómesterek.”

Fodor Tünde

a líceum könyvtárosa

Vágta és sörösrekeszrakó-verseny

A nagykágyai Családi Nap különleges programokkal várta a falubelieket

fénykép: Kovári Krisztián

A harmadik nagykágyai Családi Napot június 25-re, vasárnapra időzítették a szervezők. Az előző években szombaton tartották, most viszont két program miatt is a hét utolsó napját találták ideálisabbnak. A terv bejött, az egész heti rossz időjárás is kedvezőre váltott, így utólag elmondható,

hogy egy újabb remek napot varázsolt a nagykágyaiaknak a szervezők kis csapata.

Ha már vasárnap, akkor mi mással kezdődhetett volna az egész napos rendezvény, mint ünnepi istentisztelettel a református templomban, amelyet Bán Alpár lelkész mutatott be. Innen a gyülekezet nagy része, a már hagyományosnak nevezhető helyszínre, a helyi sportpályára indult, ahol csatlakoztak a főző- vagy éppen a focicsapatokhoz. Mindkét versenyt minden évben megrendezik. A hét szabadtűzi főzőcsapat közül idén id. Bondok Gábor és társai bogrács-gulyása érdemelte ki a legfinomabb étel kategóriát. Ez évre „csak” öt kispályás focicsapat jutott, ők körmerkőzéses rendszerben játszottak egymás ellen. A Bihardiószeg–Nagykágya vegyes csapat győzött, négy győzelemmel és egy döntelennel nyerték a minibajnokságot.

A Hajdú-Bihar Megyei Népművészeti Egyesület fajtákai szoltak még a vasárnapi időpontválasztás mellett, ugyanis Petrovics Sándor, a játékok bemutatója és üzemeltetője nem ért volna Nagykágyára szombaton. Tavaly is nagy sikert arattak játékaik, ugyanígy volt ez most is. A körhinta mellett – melyet kézi erővel az alkotója forgat – minden gyereket megmozgattak játékaik: a gólyaláb, a csoszi és más, régi, újra felfedezett fajták. Balog Emese székelyhídi vállalkozó egész napos, ingyenes légvárral lepte meg a legkisebbeket. De a gyerekek nemcsak játszottak, hanem, mint az előző években is, most is megmérették magukat, korosztályonként rendezett

Vágtára készen a nagykágyai lovasok

versenyeken (aszfaltrajzolás, biciklizés, görkorizás). Az is megszokott, hogy Nagykágyán nemcsak a győztesek részesülnek jutalomban, hanem a versenyeken induló összes gyerek kis emléktárggyal, játékkal térhet haza.

Idén először, de a látottak alapján nem utoljára, Nagy Sándor alpinista jóvoltából ládarakóversenyt rendeztek. Nagyon látványos volt a „csata”, a győztes Nagy Zoltán (képünkön) huszonnégy sörös rekesz magasságából nézhetett le a körülötte álló szurkolócsoporthoz. Nem maradhatott el a parasztlóvak gyorsasági versenye sem, a harmadik Nagykágyai vágta a tavalyi második, az idei legfiatalabb induló, Farkas Ármin nyerte. Az első három díjazott a Pongrácz Vilmos gróf által felajánlott

kupákat Béres Csaba polgármestertől vehette át.

A színpadi programok közül a falu óvodásainak és kisiskolásainak évszázó műsora vitte el a prímet, de nagy sikert arattak a szentmiklósi néptáncsoport fiataljai is. Az egész napot, majd estét a Buliszerviz együttes többórás szabadtéri bálja zárta.

Semmiképp nem szabad elfeledkeznünk egy köszönetet mondani Pongrácz Vilmosnak és csapatának, idén is varázslatos környezetet és tisztaságot biztosítottak a versenyhelyszínekhez. Oltean Péter lacikonyhája és sorsátra minden igényt kielégített, úgy mennyiségben mint minőségben, nem is beszélve az elfogadható áráról. Gratulálunk Nagykágya!

Juhász György

„Eszköz vagyok az Isten kezében”

Gyermekzsivaj, mosoly, jókedv és szeretet az Úristen nevében – a székelyhídi római katolikus plébánia idén is megrendezte népszerű hittantáborát Ozsváth József atya és Csaplár Angéla kántornő vezetésével.

A június 29-én kezdődő táborba hála Istennek rekordmennyiségű, mintegy 140 gyermek érkezett, hogy a délelőtti szentmiséken lélekben épülhessen, a csoportos beszélgetések, kézműves-foglalkozások közepette ügyesedjen és sok-sok új baráttra tegyen szert, akikkel közösen nagyon jókat lehet játszani a biztonságot nyújtó Gyermek Jézus-otthon udvarán. Csaplár Angéla főszervezőtől megtudtuk, hogy a táborral kapcsolatos egyeztetések már január folyamán elkezdődtek, hiszen minden nap más-más atya hirdeti az evangéliumot a gyermekek számára. Így a tábor ideje alatt szentmisét mutatott be Vakon Zsolt atya egyházmegyei ifjúsági lelkész, Husztig Róbert, Tóth Attila Levente és Kruzlitz Imre atya is.

Már a tábor első napján egy hatalmas élményben lehetett része mindazoknak, akik ellátogattak a székelyhídi római katolikus templomba, hiszen az ígét Vakon Zsolt ifjúsági lelkész mutatta be, melyet a népszerű énekes, Pintér Béla koncertje követett. Különleges volt ez a nap, hiszen mindkét meghívott, Vakon Zsolt és Pintér Béla is az ifjúság legnagyobb szolgálatában áll. Az elhangzott prédikációból és a csodálatos, felemelő nagy tartalommal bíró énekekből is csak épülhetett a hallgatóság.

Az Isten háza és a Gyermek Jézus-otthon sok-sok mosolygós, vidám gyermeket fogadott. Az eltelt egy hét alatt mindenki mindenkinek testvére volt, szeretetben, boldogságban telt az idő. Sok-sok segítő kéz arról is gondoskodott, hogy a táborozók asztalára minden nap finom étel kerülhessen. Az utolsó napon egy közös kirándulással búcsúztak egymástól az idej hittantáborozók.

Fehéte Katalin

Pintér Béla egyből megtalálta a közös hangot a gyermekekkel

Honvéd földünk emléke Monostorapátiban

A Székelyhídtől több, mint 400 kilométerre fekvő Monostorapátiba kaptunk meghívást május utolsó vasárnapjára. Szíves-örömmel tettünk eleget a felkérésnek, hiszen a Balaton-felvidéki Nemzeti Parkhoz tartozó településen egy székelyhídi születésű honvéd őrmester, néhai Tóth Ferenc számára állítottak maradandó emléket méltóságos ünnepségen.

Az egész világot felbolygató II. világháború után a mai napig vannak olyan családok szerte a Kárpát-medencében, ahol nem ismert a háborúban meghalt családtagok sírhelye. A székelyhídi születésű Tóth Ferenc honvéd őrmester mindössze 26 éves volt, amikor a történelmi viharai Monostorapátiba sodorták, s amikor egy végzetes bombatámadás áldozatává vált. Ő azon elesettek egyike, akinek emléke az elmúlt hetven év alatt sem merült feledésbe. A település lakosai mindig gondoskodtak sírhelyének rendben tartásáról, és a hősök vasárnapján, május 31-én a monostorapáti régi temetőben található sírhelynél emlékkövet állítottak. Még élnek Monostorapátiban olyan személyek, akik fiatalként vagy gyermekként megélték a világegés szörnyűséges eseményeit. Győri Kálmán bácsi – akinek családi házában volt elszállásolva a Tóth Ferenc –, ha halványan is, de még emlékszik a hetven évvel ezelőtti napra.

Hangodi László történész már évekkal ezelőtt értesült a székelyhídi születésű őrmester elhunytának körülményeiről, s elhatározta, hogy Tóth Ferenc halálának 70. évfordulóján emlékkövet állít a sírjára.

nál, s ennek érdekében kutatómunkába kezdett. Munkája eredményeként saját költségvállalással méltóságos emlékkönnepet állítottak emlékkövet a hősi halált halt őrmester nyughelyén.

Az ünnepségen jelen volt a székelyhídi Kokes József és felesége, Ildikó, akiket rokoni szálak fűznek Tóth Ferenchez. A családtagok meghatódva vettek részt az emlékhely avatóünnepségen, s helyezették el koszorújukat a sírhelyen.

Egy csodaszép völgy kapujában, a Monostorapáti régi temetőben nyugszik egy háborúban a hazáért elesett székelyhídi katona. A környéket megismerve, halljuk a csobogó forrásokat, látjuk az Eger-patakot, rácsodálkozunk a körülölelő hegyvonulatra, szőlőskertekre, a Balatont sejtető panorámára, beszívjuk a levendulamezők illatát, sétálunk a falu utcáin, a temetőben. Valami megmagyarázhatatlan béke és nyugalom vesz körül mindent. Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik földünk emléket ily méltóan őrzik.

F. K.

Sikeres városnapok Székelyhídon

Aradszky László: amikor átjöttem ide, akkor azt érzem, hogy hazajöttem

– **Nem csak a búszéveseké a világ, ahogy a nóta is szól. Hogy érzi magát, amikor a színpadon van? Megfiatalodik egy kicsit?**

– Fialat is vagyok! Álljon meg a menet! Azt hiszem, hogy a kezdet kezdetén nem is tudtam, hogy micsoda hatalmas érték nekem a *Nemcsak a búszéveseké a világ*. Én azt hittem, hogy a *Piroska, Pók-báló, Ügyetlen csók*, meg ezek majd megoldják az én életemet, de most már kiderül, hogy ahogy múlik az idő egyre jobban és jobban a *Nemcsak a búszéveseké a világ*. Annyira velem van, és annyira rám ragasztották ezt az egészet, hogy nem tudok és nem is szándékozom természetesen. Olyannyira nem, hogy nincs olyan előadás, hogy én ezt ne énekeljem. Hogy felszabadulok-e vagy megfiatalodom-e? Szerintem igen, mert ez egy olyan szöveg, amit ha nem úgy adok elő, akkor az ég adta világon semmi értelme nincs. Márpedig azért vagyok itt például Székelyhídon is, hogy legyen értelme és legyen sikere annak, amit én csinálni fogok.

– **Gyakran jár-e a Partiumba, Erdélybe és hogyha igen, ak-**

kor hogyan érzi magát itt? Mennyire különbözik a két közönség?

– Semennyiben. Én úgy érzem magam, mint otthon a konyhában. Azt hiszem, hogy ez a legjobb példa, mert én ott érzem magam a legjobban. Ha valaki nem úgy megy ki a színpadra, hogy szeretettel, családian, egymásra gondolva – és ez most nem a nagy szavaknak az ideje –, hanem egész egyszerűen nem tudok és nem is akarok. Nincs is szándékomban differenciálni, hiszen abban a pillanatban, amikor átjöttem ide, akkor megint csak azt érzem, hogy hazajöttem. És ha mélyen belegondolunk, akkor én hazajöttem.

Mészáros Emőke

Fiatal képzőművészek tárlatai

Részben vendég, részben pedig helyi művészeti alkotások kaptak helyet a városi múzeum épületében, melyek kiállítását Kerekes Terézia könyvtárvezető nyitotta meg egy nagyszerű gondolattal. Mint elmondta, a kiállító művészetek összekapcsolhatók az irodalom által, mert „a festészet vizuális költészet, a költészet verbális festészet, míg a fotó fényvel írott vers”.

A múzeum négy tágas termében a debreceni Maticska Jenő Alkotó-és Képzőművészeti Kör festményei, Somogyi Győző *A szabadságharc katonái* című kiállítása, a székelyhídi ifj. Bokor Zoltán természetfotói, a Petőfi Sándor Elméleti Líceum volt és jelenlegi diákjaiból létrejött fotóköri tagjainak képei és a helyi fiatal művészek tárlata tekinthető meg. *A szabadságharc katonái* kiállítás az 1848–49-es forradalom és szabadságharc tiszti ruházatát és felszerelését jeleníti meg. Somogyi Győző rajzainak, grafikáinak ihlető forrása a hadtörténelem, előszeretettel rajzol katonafigurákat, így született kiállítás is. Bokor Zoltán természetfotói természetjárás közben születtek a zöld erdős-mezős tájak harmóniáját, állat- és növényvilágát megörökítve, frappáns címekkel ellátva a fényképeket. Székelyhíd képzőművészeti tehetséggel megáldott fiataljainak tárlata pedig egy valódi kavalkádöt képvisel az egyik emeleti teremben. Itt az érdeklődők Angyal Olívia, Berszán László, Domahidi Krisztina, Elekes Ibolya, Kerekes Zsuzsa és Szilágyi Orsolya munkáit tekinthetik meg, többek között kerámiapárnákra vitt álmokat, egy kreatív tervezői vizsgamunka ruhadarabjait, olajfestményeket és más ötletes alkotásokat.

Biró Orsolya

Fenyőfának lenni a lápon

Sajátos filmszemlén vehetett részt az a kevés számú érdeklődő, akik a városnapok nyitónapján eljöttek a székelyhídi filmszakasok első és reméljük nem utolsó bemutatkozására. Nagy részben nemcsak a filmesek, hanem a filmek témái, színészei/szereplői is az Érmellék szülőttei voltak. Talán éppen ezért volt ismerős és mélyen az ember húsába vágó minden, amit kivetítve láttunk: szűk hazánk, az Érmellék már rég pusztuló, de még felfedezhető szépségei (Nagy Kristóf *Sülyvedőben* című filmje), az érmelléki gazdálkodó és felesége kemény mindennapjai (Major Lajos *A két fenyő* című alkotása), az innen kivándorolt zeneanámó megrendítő találkozása elhagyott múltjával (Hevesi Zoltán és Major Lajos *Kikerics* című filmje), az egészségügy ismerős korrupciós kelepcei (Hevesi Zoltán *Advent* című filmje). A filmek minden játékoságuk és humoruk ellenére megmutatták betegségeit is környezetünknek, lerántva ezáltal a leplet a valóságról, ami olyan közel van hozzánk, hogy sokszor nem is látjuk.

A II. Székelyhídi Városnapokon mutatták be először Villányi Zoltán (az MTVA partiumi tudósítója) és Hevesi Zoltán közös produkcióját, az *Egy eltűnt mocsár nyomában* című természetfilmet is, mely az est legnagyobb költségvetésű és hatású filmje volt. Az Érmellék jellegzetes növény- és állatvilága mellett megismerjük e táj múltját és jelenét, népi mestersegeit, kastélyait, az értékörzés mai eredményeit, a mocsárvilág részbeni visszaállításának jövőbeli terveit. Érmelléki büszke lehet mindenki erre a lecsapolás miatt nagy pusztuláson átesett, de még most is ritka virágokat, állatokat rejtő vidékre. A film

Kovács Krisztián

lírai szépségű tájképei mellett rámutat arra, milyen nagy szerepe van minden itt élő embernek az Érmellék természeti értékeinek megmentésében.

A legvidámabb alkotás kétség kívül Kővári Szabolcs *Csodák napja* című dokumentumfilmje volt, melynek jelen lévő gyerekszereplői maguk is elcsodálóztak kívülről látva önmagukat. Talán legszebb a filmben az őszinte gyerekvilágban megmutató csodák tagoló szöveg nélküli képek. A gyerekek csodákat váró szeméi rávilágítottak arra, hogy a Mikulásnak nem lehet farmernadrágja és piros csizma helyett sem hordhat csak úgy simán cipőt. Tanulva a gyerekek meglátásából a felnőtteknek „címzett” filmek által mi is észrevehetjük a csodákat környezetünkben: milyen szép helyre születtünk, mennyi munkát ad ez a föld, milyen édes a hazaérkezés, és milyen drága az igazi szeretet.

Köszönjük a filmek készítőinek, hogy megmutatták alkotásaikat, és hogy (Számádó Ernőt idézve) mernek fenyőfák lenni a lápon.

Jagos Helén

A lángoló Angyal

Az idei városnapok kaszkadőrje Angyal Zoltán volt, aki lélegzetelállító mutatványokkal kápráztatta el közönségét. A bemutatót követően készítettünk interjút a világbajnokkal.

– **Az életedben mikor jött el az a pillanat, amikor megfertőződöttél ezzel a sportággal?**

– Olyan 2000 környékén láttam pár ilyen stundos videót, akkor még street fighternek hívták ezt a fajta motorozást, akkor inkább az utcán motoroztak így leginkább Amerikában. Igazából ezeket a videókat nézegettem, s aztán így jött. A motor szeretete az már előtte is megvolt, ez csak arra épült rá.

– **Mit szólnak az ember szülei, mikor egy ilyen döntést meghoz a gyermekük?**

– Először természetesen nagyon nem örültek. Aztán, ahogy telt

múlt az idő, megszokták, aztán látták, hogy jönnek a sikerek, bemutatók, versenyek és utána már ők is azt mondták, hogy jó akkor csináljam, csak persze óvatosan és odafigyelve.

– **Hogyan állsz neki, amikor megpróbálsz kikísérletezni egy új gyakorlatot?**

– Igazából ez úgy működik, hogy nagyon sok mindent fejben találunk ki, a mozdulatsortól kezdve mindent és akkor utána próbáljuk motoron. Mikor valamilyen szinten már működik egy fajtája, akkor mindig próbálunk fejleszteni, majd továbbfejleszteni rajta, és így alakul ki egy új gyakorlat alapjában véve.

– **Hogyan sikerül kijutni a versenyekre? Önéletrajzodból tudjuk, hogy már Amerikát is meghódítottad.**

– Volt egy időszak, amikor nagyon a versenyzésre feküdtem rá. Akkor úgy próbáltam intézni, hogy inkább arra koncentráltam.

fotók: Hevesi Zoltán

Akkor a bemutatók nagyon a háttérbe szorultak, s a versenyzésre koncentráltunk csak.

– **Elengedhetetlen, hogy az eddigi sérüléseidről kérdezzetek.**

– Egy-két olyan komolyabb volt, ami igazából, nem ilyen életveszélyes sérülések. Törésem hála Istennek nem, de azért komolyabb zúzódásaim már voltak, a kisebb esések pedig mindennaposak. Én úgy gondolom, hogy először esni kell megtanulni. Ha megtanul az ember esni, akkor utána, ha szerencséje van, akkor ki tudja küszöbölni a nagyobbakat.

– **Van-e egy korhatár ameddig lehet üzni ezt a sportot?**

– Biztos, hogy van. Remélem, hogy azért még az később lesz, hogy abba kell hagynom.

– **Hogy érezted magad a székelyhídi bemutatón?**

– Nagyon jól érezttem magam. Nagyon jó közönség volt és remélem, hogy találkozunk még a jövőben.

Fehető Katalin

Négy új díszpolgára van Székelyhídnak

A II. Székelyhídi Városnapokon két alkalommal is tartottak díszpolgárválasztást. Először pénteken délután a polgármesteri hivatal gyűléstermében két holland állampolgár, **Ingo** és **Mimy Meuleman** lett Székelyhíd díszpolgára. Ez a ceremónia tolmács segítségével zajlott, s az elhangzott laudációból megismerhettük a városunk két új, jelképesen befogadott polgárát, s azt a nemes tetszoruszot, mellyel az általuk alapított Teréz Anya Alapítvány fordul a rászorulók felé. Az általuk működtetett alapítványt segélycsomagokat terjeszt, hátrányos helyzetű személyeknek tart európai uniós pályázatokból képzéseket és egyéb módokon segíti a rászorulókat, például Románia területén eddig több mint kétszáz házat építettek fel.

A Meuleman házaspár így kapcsolódik Székelyhídhöz is. Példás magatartásuk, gondoskodó figyelmük városunk környékét és Bihar megyét is bejárta. Hegyközszentmiklóson, Szentjobbbon, de például Biharfélegyházán is számos otthont teremtettek a szociálisan és kulturálisan hátrányos helyzetű családok számára.

Életfilozófiájuk szerint „nem az út fontos, amit megteszel, hanem a nyomok, amiket magad után hagysz”.

Vasárnap ismét dísztanácsülést tartottak a polgármesteri hivatalban, ekkor **Gavruca Tibor** nyugalmazott lelkész, képzőművész, közéleti személyiség vehette át városunk díszpolgári címét. A megtisztelő elismerést Székelyhídon kifejtett sokrétű munkássága révén érdemelte ki.

Gavruca Tibor egyházi és politikusi tevékenységén túl kulturálisan is sokat adott Székelyhíd közösségének. Kezdeményezője és szervezőinek egyike volt az Érmelléki Ősz kulturális fesztivál, az Érmelléki Borverseny, az Érmelléki Kőrystalálkozó rendezvénysorozatoknak, nevé-

hez fűződik a székelyhídi Ady Endre Magyar Kulturális Központ létrehozása. Gondozásában és alkotásában 2006-ban egyéni tárlat és falinaptár születik, *Álmod az Érmellék* címmel, 2006-ban és 2011-ben Szamadó Ernő kiadatlan verseiből készült kötetet, majd 2013-ban az ő összeállításában lát napvilágot az *Érmelléki mesék a bimeshát szigetről* című Szamadó Ernő-meséskönyv is.

Hamminchárom évig, nyugalmazásáig szolgálta Székelyhíd református gyülekezetét, magyar közösségét. A városi RMDSZ tiszteletbeli elnöke, a Bihar megyei RMDSZ Hűségdíjának tulajdonosa, a Tibor Ernő galéria jelenlegi elnöke. Pályája során maradandót alkotott úgy egyházi, mint képzőművészeti és közéleti tevékenységében is.

A vasárnapi dísztanácsülésnek volt még egy főszereplője, aki nem más, mint Székelyhíd Ghită bácsija, **Gheorghe Rațiu** tanár úr, aki szintén városunk legnagyobb elismerését a díszpolgári címet vehette át. A róla elhangzó laudációt a tavaly díszpolgárrá avatott pályatárs, Hegyessy

Viktor tanár olvasta fel. Megtudhattuk, hogy ahol létezett kötöttfogású birkózás, ott Ghită bácsi és egykori tanítványai mindig dicsőséggel helyt álltak, illetve, hogy a sportélet csodálatos, a gyermekekkel való foglalkozás áldozatokkal jár, de megéri, mert a sportolók olyan embereké formálódnak, akik megállják helyüket a társadalomban.

Ghită bácsi díszpolgári címét nem csak a pedagógusi és sport terén kifejtett tevékenységének köszönheti. Nevéhez fűződik például a Progaz gázvezetékprogram, melyet a kezdetektől a szívén viselt, s mely nem az ő hibája miatt maradt félbe. 2000-ben az ő meghívásának tett eleget Liviu Maior akkori tanügyminiszter, aki e látogatás kapcsán győződött meg arról, hogy mennyire szükséges egy új iskolaépület megvalósítása. A helyi tanácsban a mai napig városunk javát szolgálja, felszólalásai, megnyilvánulásai – még ha néha erőteljesen is – mind a köz érdekét képviselik.

Biró Ursolya és *Fehete Katalin*

Sport és játék vasárnap délelőtt

Amit a pénteki időjárás elrontott, az szombaton sokat javult, vasárnapra pedig már már kifogástalan volt. Talán ennek is köszönhető, hogy szokatlanul sokan kilátogattak a délelőtti, dél körüli városnapi eseményekre. Már lassan hozzá szokhatunk, hogy ez a nap a gyerekekről, családokról szól, volt itt sportbemutató, főzőverseny, kártyaverseny, gyerekfoci.

A szabadtűzi főzőversenyre nem kevesebb mint nyolc csapat nevezett be, nem volt kategóriánkénti megkülönböztetés. Ezért is fordulhatott elő, hogy az első

helyen a nagykágyai Horvátok csapata végzett kakaspörkölttel, a másodikon a diószegi Hangya csapat bográcsossal és sült malaccal, a harmadikon pedig a létavérszi Juhí csapat malacfüles zúzapörkölttel.

A kártyabajnokságra rekordnevezés érkezett, harmincan egyenes kieséses rendszerben kruszták, mintegy hat órán keresztül. A győztes Tóth Gábor (Zerge) lett. Második helyen Galamb Ferenc végzett, a harmadik helynek pedig Szegecs József örülhetett.

A bemutatók szép sorrendben követték egymást, előbb a Pusztai Farkasok újaskodtak, Guba József Phoenixes gyerekei kara-

téztak, majd idén először Todoszi Öcsi (Toldó) és Kiss Attila erős emberek versenyszámait mutatták be.

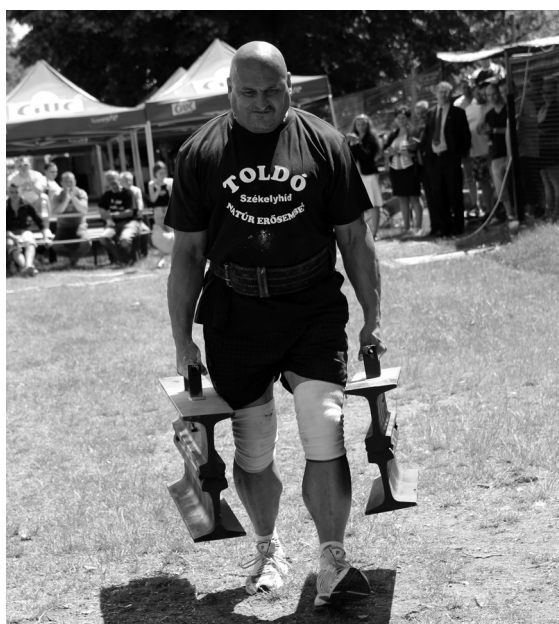
A délelőtti programok gyerekfocija a szomszédos sportcsarnokba költözött, ahol a székelyhídiak és a szentjobbiak három korosztályos csapata játszott egymás ellen. A 6–8 és a 9–10 évesek közül a mieink nyertek, a 11–13 éves srácok mindkét meccsét a vendégek uralták.

Összességében elmondhatjuk, hogy egy remek családi délelőttön vagyunk túl, remélhetőleg a következő évek vasárnapjai is ilyen baráti hangulatban telnek majd.

Juhász György

Kiss Attila éppen golyózik

Todoszi Öcsi (Toldó) a „retiküljeivel”

A lóerők viadala

Az autós ügyességi versennyel kezdődött Székelyhíd központjában a városnapok második, szombati napja reggel 10 órakor. Kissé nehézkesen indult a jelentkezés, de végül összesen nyolc bátor versenyző állt rajthoz.

A versenyzőknek a Nagy Árpád szervező által kigondolt és felépített szlalompályán kellett végigmenniük. A verseny kétfordulós volt, ennek megfelelően mindenki kétszer teljesítette a háromkörös versenyt és mindenkinél a jobbik idejét vették figyelembe.

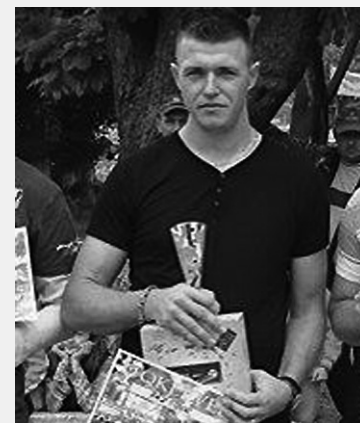
A verseny után nem hagyhatuk ki, hogy a győztes Rácz Tibort ki ne „faggassuk”.

– Milyenek láttad a pályát? Mi lehet a titka, hogy ilyen jó időt sikerült vezetned?

– A pálya könnyebb volt, mint a tavalyi. Nekem a vezetés a hivatásom, kamionsofőr vagyok. Leginkább Kelet-Európát járom, Magyarország, Lengyelország, Románia a legfőbb úticélok. Az utakon azt tapasztalom, hogy nagyon oda kell figyelni, nagyon sok tapasztalatlan sofőr van, sokan csinálnak butaságot. Észnél kell lenni és vigyázni kell a többi forgalomban lévő autóra, sofőre, utasra is.

– Milyenek voltak a mai ellenfelek?

– Szerintem mindenki ügyes volt. Persze sokat számít a gyakorlat, nem mindegy hogy az ember minden nap benne van és ugyanezt csinálja, persze nagy autóval, vagy csak ide-oda meg a kisautóval. Kinek hogy jön össze. Nekem a mai nap így jött össze, jobb lábbal keltem és sikerült jó időt futnom.

Corola Kánya

Tiponut Tibor és *Fehete Katalin*

Rendőrségi felhívás

A székelyhídi rendőrség felhívja a lakosok figyelmét arra, hogy a városban és környékén csalogó garázdálkodhatnak. Ha idegen személy csenget be Önökhöz azzal a kéréssel, hogy beteg hozzátartozójának gyűjt adományt, akkor a legokosabb, amit tehetnek az, hogy értesítik a helyi rendőrséget. Csalókkal állhatnak szemben akkor

is, ha idegenek azzal az indokkal szólítják meg önöket, hogy balesetet szenvedtek és emiatt kérnek anyagi segítséget. Ilyen személyeknek semmiképpen ne nyissanak ajtót, ne adjanak pénzt vagy más anyagi javakat és ne beszéljenek az otthonukban tartott értékekről. Ha a fenti esetek valamelyikével találkoznak és segíteni szeretnének első lépésben mindenképpen győződjének meg az előadott történet hitelességéről!

Gyakoriak manapság a telefonbetyárok is, akik azzal csapják be a lakosokat, hogy találmányra felhívják az embereket és azt mondják, hogy nyert egy autót, egy nyaralást, nagyobb pénzeszeget. Megadnak egy számlaszámot, hogy amennyiben igényt tartanak a nyereményre, utaljanak rá különböző nagyságú összegeket. Ha ilyen eset történik önökkel, semmiképpen ne dőljenek be. Biztos, hogy szélhámosokkal állnak szemben.

Főhajtás és szórakozás

Negyedik alkalommal rendezték meg a Csokalyon a Családi Napot

Fotók: Pásztyák Csokalyon

Minden korosztály kilátogatott a rendezvényre

Ünnepi istentisztelettel kezdődött az egész napos július 5-i rendezvény, melyen Forró Csaba helyi református lelkész hirdette az ígét. Jézus egyetemes szeretetéről beszélt, arról a mélységes szeretetről, mely nem tesz különbséget ember és ember között. Erdődi Endre csokalyi görög katolikus tiszteletadó Sárlos Boldogasszony ünnepének bemutatásával szemléltette a család és a családi kötelek fontosságát.

A hagyományokhoz híven a templomból a Fényes Elek-emlékparkba vonultak az ünneplők, ahol Béres Csaba polgármester és Szabó Ödön Bihar megyei parlamenti képviselő osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel. A meghitt ünnepet helyi fiatalok, Csomaközi Daiana, Nádi Melitta és Egri Anett szavalataikkal ékesítették, majd Csokaly nagy szülőltje, Fényes Elek mellszobrának koszorúzásával zárult az emlékünnepe.

Délután a szórakozásé, a labdarúgásé és az evés-ivásé volt a főszerep. Tizen-negy csapat üstjében fortyogtak a fino-

mabbnál finomabb ételek, a legtöbben bográcsgulyást főztek, de volt aki halászelevet, pörköltet vagy babgulyást tálalt a szakértő zsűri elé. Hosszas ízlelgetés után a harmadik Guszti és a Gézengúzok

A helyi óvodások is bemutatták táncudásukat

Az Uncsik és rokonok bográcsgulyása nyerte meg a főzőverseny fődíját

babgulyása lett, második díjnak a Szomszédok csapata örülhetett, s a képzeletbeli dobogó legfelső fokán az Uncsik és rokonok csapata állhatott, akik egy inycsiklandozó bográcsgulyással vették le lábáról a Béres Csaba polgármester elnökletével kóstolva „dolgozó” zsűrit.

Hiába volt a napsütötte focipályán minimum 40 °C, ez mit sem jelentett a hat csapatnyi labdarúgónak. Az idei csokalyi

családi nap focibajnokságát a hazai Csokaly 1 csapata nyerte, második a csokalyi Bad Boys, a harmadik pedig a Nagykovácsok csapata lett.

A gyermekek sem unatkoztak, hiszen számukra aszfaltrajz- és homokvárépítő verseny is volt, s a szárnyaló népi játékok is szórakozást biztosítottak, nem beszélve a légvárról és a lufibohócról, aki virágot, kutyát, nyuszt, kardot és sok mást hajtogatott a lurkóknak.

Bemutatót tartottak a Pusztai Farkasok Hagyományörző Íjászegyesület tagjai, és az airsoft fegyvereit is ki lehetett próbálni.

A délutáni órákban össznépi zumbán vehetett részt a falu apraja-nagyja. Felléptek a helyi ovisok és iskolások, valamint Tivadar Laura, Tivadar Krisztián és Csomaközi Daiana éneke szórakoztatta a közönséget.

Idén sem maradhatott el a település lakosainak legkedvesebb könnyűzenei együttese, a Tivadar József vezette Dreamers. A jó hangulatú koncerten a fellépőkkel együtt énekelt az egész családnapi közönség, kicsiket és nagyokat beleértve. A vidám nap szabadtéri retródiszkóval zárult, melyhez a talpalávalót szintén Tivadar József énekes-zenesz szolgáltatta.

Fekete Katalin

Trianonra emlékeztek Csokalyon

„Nem kell beszélni róla sohasem De mindig, mindig gondoljunk reá!” (Juhász Gyula: Trianon)

A 95 évvel ezelőtt, 1920. június 4-én a Trianon-palotában aláírt békediktátumra emlékeztek meghívott, hazatért vendégek és Csokaly lakosai június 7-én, amikor emlékező istentiszteletre hívogattva kondult meg a helyi református templom harangja.

Forró Csaba helyi tiszteletes köszöntő szavait követően még az istentisztelet előtt a templomban Biró Rozália szenátorasszony osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel, mondandójában hangsúlyozva, hogy a magyar nemzetnek holnapja kell legyen, mégpedig itt a szülőföldön. „Azért kell dolgoznunk, munkálkodnunk, hogy a magyar közösségek jólétben, békében, szeretetben élhessenek a Kárpát-medence szívében, nem feledve a nemzetünket ért csapásokat, hanem erőt merítve történelmünkől” – mondta. Az emlékező isten-

tiszteleten Bara László, Bihar-diószeg református lelképásztora hirdette az ígét. „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek” – szövege a felolvasott íge.

Az istentiszteletet követően a templomkertben lévő idén március 15-én felavatott Trianon-emléktáblánál folytatódott az emlékezés. Csuka József alpolgármester és családja jóvoltából lassan szoborpark áll a református templom udvarán, hiszen egy kopjafa és a pietrasantai márványból készült Trianon-emlékmű is a család adománya. Ahogy az alpolgármestertől megtudtuk, a sorozatot egy Turul-szobor elkészítése és avatása zárta. Az előjáró fontosnak tartja, hogy ezen szobrok, emlékművek által a falubeli fiatalok ismerjék meg a magyarság történelmét.

A templomkerti megemlékezésen a Trianon-emlékmű előtt, a Bihar-diószegi Gróf Széchenyi Ist-

ván Huszárszázad díszországában elsőként Székelyhíd polgármestere, Béres Csaba szövege az egybegyűltekhöz. „Azt tudom, hogyha baj van, bármennyire is keserű és nehéz sorsunk van, hisz a Himnuszban is rögzítve van: ez a nemzet, ez a nép össze tud fogni. Igazából véve úgy kell élnünk az életünket, hogy úgy működjünk, mint egy motor. Mindenki a saját

helyén a saját feladatát maradéktalanul végezze el. Az erdélyi magyarság Erdélyben, a szülőföldjén a szülei földjét művelje, gyarapítsa és verítékével áldja meg. Azért, hogy több száz éven keresztül, ha kell ezer éven keresztül mondhatjuk el anyanyelvünkön, szülőföldünkön azt, hogy mi egy nemzet vagyunk és maradunk örökre” – hangsúlyozta a városvezető. A polgármester utolsó gondolatát mi sem bizo-

nyítja jobban, mint hogy a megemlékezést fiatal csokalyi lányok – Csomaközi Daiana, Dósa Nikolett és Egri Anett –, valamint a Létavértesről érkező Molnár Laura szívhez szóló szavalataikkal tették meghitté.

A csokalyi megemlékezésen jelen volt Sögör Csaba európai parlamenti képviselő is, aki szerint „ez egy olyan nap számunkra, amikor meg kell emlékeznünk közösségünk múltjáról, de számba kell vennünk jelenünket és az előttünk álló feladatokat is”.

A templomkerti megemlékezésen közreműködött a helyi férfikórus, akinek előadásában hazafias dalokat hallgathattak az egybegyűlteket. A székelyhídi és csokalyi rendezvények, megemlékezések visszatérő vendége Tasó László, Magyarország közlekedéspolitikáért felelős államtitkára. A politikus most is barátsággal és a tőle megszokott közvetlenséggel szövege az egybegyűltekhöz, beszédében a magyar nemzet egységét hangsúlyozva.

F. K.

Fotók: Krisztián

„Minőség és másság”

Konferencia a hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatásáért

Minőség és másság címmel zajlott az a konferencia Székelyhídon június 11-én, melyet a hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatása, szocializálása érdekében szerveztek. Fekete Katalin a konferencia moderátoraként köszöntötte vendégeket. A konferencia szervezői Vad Márta, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum és Nagy Gabriella, a margittai Horváth János Elméleti Líceum igazgatója voltak. Rajtuk kívül az elnökségben részt vett Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere, Pocsai Zoltán, Margitta polgármestere, valamint L. Ritók Nóra, a berettyóújfalui Igazgyöngy Alapítvány vezetője. A konferenciát megtisztelte jelenlétével Biró Rozália szenátor, Szabó Ödön parlamenti képviselő, Kéri Hajnal főtanfelügyelő-helyettes, dr. Pető Csilla és Sele Tünde tanfelügyelők.

Az előadók sorát Vad Márta nyitotta a *romaoktatás helyzete Székelyhídon* című előadásával. Helyzetelemzéséből megtudtuk, hogy az előző rendszerben Székelyhídon külön roma osztályok voltak. Amikor ezek diákjait szétosztották a többi osztályba nem integrálódtak, hanem lemorzsolódtak. Az utóbbi időben viszont nagy hangsúlyt fektettek a roma diákok felzárkóztatására. Ennek köszönhetően Székelyhídon a roma diákok zöme elvégzi a nyolcadik osztályt. A roma szülőkkel jó a kapcsolat, Varga Radu roma moderátor minden egyes gyerekéért harcol, ha kell. Mindennek köszönhetően tizenkét roma diák eljutott az érettségiig. A kulturális és környezeti tényezők különbözősége miatt felzárkóztatás sem lehet egységes. Ezért fontos lenne, hogy a törvények lehetőséget biztosítsanak, hogy az iskolák maguk döntsenek a felzárkóztatás módszeréről.

Az előadás után Biró Rozália szenátor szólalt fel. Elmondta, hogy országos szinten mindenki csak magyarázkodik, hogy miért nem működik a felzárkóztatás. Ezért különösen fontosak a székelyhídi sikerek. Biró Rozália szerint fontos, hogy a romákról ne döntsön senki a romák megkérdése nélkül. Nem mindegy, hogy a többség hogyan viszonyul a kisebbséghez. Le kell bontani a falakat! A többség fel kell tegye magának a kérdést, hogy mit tehet a kisebbségért, a hátrányos helyzetűekért.

A következő felszólaló, Szabó Ödön parlamenti képviselő arról beszélt, hogy a szomszédunkban, Berettyóújfaluban és környékén már kidolgoztak működő módszert a roma gyerekek felzárkóztatására. Ezt át kell venni és használni. A konferencia fő célja, hogy megismerjük az Igazgyöngy Alapítvány működőképes módszereit.

Nagy Gabriella *Margitta és a romaoktatás* címmel tartott előadást. Kiemelte: a hátrányos helyzetű gyerekek számára az a legfontosabb, hogy minél több időt töltsenek az iskolában. Sokszor az óvoda és az iskola kezdi meg a szocializációjukat. Ezek a gyerekek akkora hátránnyal indulnak, hogy gyorsabban fejlődve sem tudnak megfelelni a tantervi követelményeknek. Számukra speciális tanterv kellene. A szülők is aluliskolázottak, nem tudnak segíteni

nekik a tanulásban. Az iskola utáni foglalkozások nagyon hasznosak, de az állam nem támogatja. Szerencsére vannak működő civil és egyházi kezdeményezések.

A következő előadó Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere volt. *Szocializációs folyamatok Székelyhídon* című előadása átfogta az utolsó évtizedek változásait. Hangsúlyozta, hogy esélyt kell adni azoknak, akik nem tehetnek róla, hogy milyen közegbe születtek. Egyetemistaként volt szerencséje az akkor még archaikus cigánysort kutatni a Kiskút-völgyön. Hatalmas fájdalommal találta magát szemben. Azt tapasztalta, hogy hatalmas a szakadék a cigányság és a történelmi egyházak között, amelyek képtelenek felkarolni a cigányságot, mert nincs roma stratégiájuk. A megjelenő neoprotestáns egyházak prédikátorai azt hirdették, hogy minden ember egyforma, és lassanként integrálták a cigány lakosságot. Ma már a cigány emberek hivatalosan is házasságot kötnek, az első gyermek vállalása időben kitolódott, és már nem vállalnak olyan sok gyermeket. Az egyház családtervezést is oktat. Az agresszió is visszaszorult.

Sokat segítenek a hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatásában az EU-s projektek és a cserkészlet is, de mind a kettővel ugyanaz a baj. Nincs meg a folytonosság, nincs bennük hosszú távú stratégia. Szintén segítik az integrálódást az interetnikus táborok, ahol a roma, román és magyar gyermekek a tábor idején együtt élnek. Megismerik egymás kultúráját, nyelvét, szokásait, így előítéletek nélkül el tudják fogadni egymást. Az erőfeszítések eredményei látszanak. Az utóbbi évek fejlődését leginkább a nemzetközi romanapon lehet a leméni, ahol a roma lakosság meg tudja mutatni magát.

Pocsai Zoltán, Margitta polgármestere is üdvözölte a jelenlévőket és kiemelte, hogy az általa vezetett polgármesteri hivatal igyekszik mindent megadni az iskolának, hogy támogassa a felzárkóztatást. Ugyanakkor az intézményeknek elvárásai is vannak a roma lakosság felé.

A program színesítéseként Balázs Éva VI. osztályos roma kislány énekével szórakoztatta a jelenlévőket.

Kovári Krisztián

L. Ritók Nóra, a berettyóújfalui Igazgyöngy Alapítvány vezetője *Az integráció oktatási támogatása* címmel tartott előadást. Elmondta, hogy kb. hat éve szembesültek azzal, hogy az iskola önmagában nem tudja megoldani az integráció problémáját, kell az állami támogatás. A XXI. századi szegénység már más, mint a klasszikus szegénység. Sokszor a családnak gyógyszerre nem telik, de mobiltelefonjuk van. Régen a zene és a kórfonás jelentett megélhetést. Ma ez már nem tartja el őket.

Motiválni kell a roma gyerekeket a tanulásra, de mindenkit másképpen lehet motiválni. Meg kell találni, hogy kinek mi a motiváció a felzárkózásra, a fejlődésre. A tananyag mellett meg kell tanulniuk az önbecsülést, önbizalmat, identitást, a kitartást, kapcsolatépítést és

az együtt dolgozást is. Fontos a meglévő személyes kompetenciák fejlesztése. A művészeteken keresztül lehet leginkább fejlődést elérni. Fontos a pozitív hozzáállás és a pozitív visszacsatolás. A gyerekek munkáiból kiállításokat szerveznek, sokszor a roma telepen. Partneré válnak a családok is.

Néhány asszony megtanult varni és hímezni és most a gyermekek munkáit anyagra rajzolva kivarrik és azokból párnák, terítők, tarisznyák készülnek eladásra. Így a gyermekek alkotásai kenyeret is biztosítanak a családoknak.

Utolsó előadóként Szabó Ödön parlamenti képviselő tette fel a kérdést: „hogyan tovább?” Szerinte a többségi közösség nem tudja hogy kezelje a problémát. Nem vagyunk erre felkészítve, felkészülve. Sem a pedagógusok, sem az önkormányzatok. Mindenki egyedül, elszigetelten próbál megoldást találni. Van egyfajta szocializációs kényszer, de a romák élete ma a túlélésről szól! A sok gyerek is kényszer, mert más lehetőséget nem látnak.

A felzárkóztatásban át kell venni és használni a már meglévő tudást. Ezért szervezték ezt a konferenciát is. Az Igazgyöngy Alapítvány munkatársai azért jöttek, hogy átadják a tudásukat. A közösség sokat tehet, de kell egy törvényi háttér, ami biztosítja a megfelelő segítő intézmény létrejöttét. Az intézménybe pedig lelkiismeretes dolgozók kellene. A politikumnak pedig az a dolga, hogy megteremtse a forrásokat.

A délután már a konkrét gyakorlatról szólt. A pedagógusok *Hátránykompenzáció vizuális neveléssel* címmel műhelymunka keretében elsajátíthatják a különböző módszereket, technikákat, egy csoport pedig látogatást tett a romatelepen. A nap végén a konferencia kötetlen beszélgetéssel zárult.

A találkozó támogatói a székelyhídi önkormányzat, az Igazgyöngy Alapítvány, a margittai Horváth János Elméleti Líceum, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum, a margittai Oskolámért Egyesület és a székelyhídi Scola Nostra Egyesület voltak.

Tiponut Tibor

Turizmusfejlesztő konferencia Hegyközszentmiklóson

A Királyok, fejedelmek útja program keretében, *Kapcsolódások* címmel műhelykonferencia helyszíne volt június 25-én a hegyközszentmiklósi gyógyfürdő. A konferenciát a Nemzeti Művelődési Intézet Hajdú-Bihar megyei Irodája és a Közösségi Kezdeményezések Országos Szakmai Központja szervezte. A konferencián a környékbeli települések polgármesterei vettek részt. A Királyok, fejedelmek útja program 2008-ban indult. A mostani találkozó célja az eddigi eredményeinek összegzése, a továbbfejlesztési lehetőségek megbeszélése és a határon átvélő együttműködési lehetőségek feltárása.

Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere nyitotta meg a találkozót. Köszöntötte a megjelenteket, majd arról beszélt, hogy idegenforgalmi szempontból nem va-

gyunk ismertek. Hiába vannak turisztikai értékei, látnivalói Érmelléknek, ha nem tudnak rólunk. Nincsenek többnapos idegenforgalmi csomagjaink, melyek egyben kínálnák a környék látnivalóit. Mindenkinek megvannak a saját értékei, csak fel kell ezeket fűzni egy csomaggá. Meg kell találni a kapcsolódási pontokat, közös stratégiát kell építeni.

Jantyik Zsolt, a Nemzeti Művelődési Intézet Közösségi Kezdeményezések Országos Szakmai Központ vezetője, a Hajdú-Bihar Megyei Értéktár Bizottság elnöke azt elemelte, hogy minden településnek fontosak a saját értékei, de együtt erősebbek, többek vagyunk. Huszonöt éve senki nem kérdezte meg a településeket, mit akarnak. Ezen a találkozón lehetősége van mindenkinek, hogy elmondhassa a véleményét.

Katona Mária, a Nemzeti Művelődési Intézet Hajdú-Bihar megyei irodájának módszertani szakreferense szerint a legfontosabb megtalálni a húzóközösséget, megtalálni a közös kapcsolódási pontokat.

A következő felszólaló, Forró László, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület tanácsosa is az összefogásról beszélt. Az egyház részese akar lenni a programnak. Ehhez jó kapcsolódási pont a Bocskai-út. Bihar megye a Bocskai-várak mentén tud kapcsolódni a Királyok, fejedelmek útja programhoz. Hegyközszentmiklós nem kapcsolódik Bocskaihoz, de központi helyen van. Van gyógyfürdője és szállást is tud biztosítani.

A műhelybeszélgetést Hamvas László, a Hajdúsági Hallgatókért és Civilekért Egyesület elnökének vetített képernyőn tartott előadása in-

dította. Bemutatta, hogy mik voltak a kezdeti feladatok, milyen keretrendszerben kezdték a közös munkát. Értékelte a helyzetet, elemezte a célokat és eszközöket.

Felvázolta a lehetséges jövőképet, az együttműködési láncok kialakításának lehetőségeit. A települések több útvonalhoz is csatlakozhatnak. Fontos, hogy legyen egy kerettörténet, legyen közös stratégia.

Az előadás után a résztvevők bemutakoztak és elmondták véleményüket az eddigi eredményekről, elképzelésüket a továbbfejlesztési lehetőségeiről. A határon átvélő együttműködés lehetőségeit elemezve általános vélemény volt, hogy jobban ki lehetne használni a lehetőségeket.

A műhely konferencia optimista légkörben, egy pozitív jövőképpel zárult.

T. T.

Elszállt ötven év

A székelyhídi középiskola 1965-ben végzett diákjai tartották osztálytalálkozójukat

Megható találkozások, hosszas ölelések, baráti kézfogások ékes bizonyítékai annak, hogy a diákevek egész életre szóló emlényeket hagynak bennünk, s az osztálytársakkal való találkozás ötven év távlatából is ugyanolyan baráti, mint annak idején az utolsó csengőszó felhangzásakor.

Az ötven éve végzett diákok úgy érzik, a találkozás felér egy fiatalító kúrával, hiszen az emlékek a gondtalan fiataltságot elevenítik fel. Hogy ki fiatalabb az 1965-ben végzettek közül, azt vitathatjuk. A lényeg, hogy a Stubenberg-kastély udvarán csupa mosolygós koros diákkal találkozunk, akik gyermeki szívvel örülnek egymásnak és még ma is vidáman mesélik el az egykori történeteket.

A szeretett osztályfőnökük, Nánási Zoltán tanár úr már az égből tekint egykori

osztályára, de hála Istennek erőben, egészségben a maga kedves és vicces valóságában e ötvenéves találkozón a tisztelt osztályfőnök címében jelen volt sok-sok székelyhídi diák legkedvesebb tanámója, mindenki Cica nénije, Sóki Ilona tanárnő, aki nagy szeretettel köszöntötte egykori diákjait, arra kérve őket, hogy e találkozás alkalmával elevenedjenek fel a szép emlékek, erőt adva az elkövetkezendő hétköznapokhoz.

Az osztályfőnöki órán az egykori diáktársak egy-egy mécseszt gyújtva emlékeztek meg elhunyt társaikról, s elmesélték legkedvesebb velük kapcsolatos emlékeiket – így lehetett csak teljes az osztálynévsor.

Az egykori diákok boldogan sétáltak a Stubenberg-kastély udvarán és termében, mert látják, hogy a Bőjte Csaba fe-

A magnóliafa most is báltért állt a vendiákok csoportképének

rences szerzetes által működtetett alapítvány jó gazdája az épületnek, s azt, hogy a Gyermek Jézus-otthon vezetője Kovács Ágnes mindent megtesz azért, hogy városunk kastélya egykori pompájában tündökölhessen. E találkozón meggyőződhetünk arról, hogy diákevekben született barátságok örökéletűek. A padokba betelepített koros diákok a mai

napig egymás cinkostársai, az arcokon fellelhető a gyermeki mosoly, de ugyanakkor az eltelt ötven év életsorsai is. Az szemekben az eltávozottakért megvillanó könnycsepp azt bizonyítja, hogy az idő nem feledteti az együtt töltött diákeveket s az emlékezés visszaidézi a közös pillanatotokat.

Fekete Katalin

Szivacs labdázó diákok

Egyhetes szivacskezilabda-tábort indítottak a székelyhídi sportcsarnokban kisiskolások számára. Kozma Sándor, a Petőfi Sándor Elméleti Líceum aligazgatójának kezdeményezésére, a Communitas Alapítvány támogatásával. Segítője Hegyessy Viktor testnevelő, aki még mindig a régi, fiatalos lendülettel foglalkozik a gyermekekkel. Nemcsak az apróságok, hanem a tanárok is most ismerkednek ezzel a játékkal.

A testnevelők célja, hogy minél korábban mozgásra bírják a gyermekeket, s erre a szivacskezilabda

kiválóan alkalmas. Most egyhetes táborban zajlik a sporttal való ismerkedés, de ösztől mindenképp heti két alkalommal várható a folytatás. Így van ez rendjén, gyerekeknek nagyon fontos a játék szeretete, a szivacskezilabdázás a gyermekek első, versenyélményt is nyújtó találkozása a labdával. Két reménynek ad esélyt. Egyrészt felkeltheti a mozgás, a rendszeres sportolás iránti vágyat, másrészt kezdeményezhet valamely sportjáték iránti érdeklődést, esetünkben a kézilabdázás megkedvelését.

Juhász György

A szivacs labdázást már az ovisok is üzbetik

Kövári Krisztián

Programajánló

Érlovás nyári lovas tábor

Kedves jelenlegi és leendő lovasok! Itt a vakáció és a várva várt nyári tábor! Lovaglás, kirándulás, pancsolás, varázslás cirokseprűvel, szalonasztás... és még mennyi, mennyi program! Időpontok: **július 20-24.** és **augusztus 17-21.** Korlátozott számú csoportokat szervezünk, MÉG van szabad hely. Érdeklődni, bejelentkezni a 0769-649779-es telefonszámon (Ádám Andi) lehet. Nyeregbe fel!

Idén is lesz angol nyelvtábor!

Háromhetes angol intenzív nyelvtábort szervez a Ér Hangja Egyesület **július 20-augusztus 7.** között Székelyhídon. A tábor időtartama alatt Amerikából érkező két angol nyelvtanár tarja az interaktív foglalkozásokat, amelyek a szóbeli kommunikáció fejlesztését szorgalmazzák. A nyelvtáborba 6-18 éves gyerekek és fiatalok jelentkezését várjuk. A nyelvtábor helyszíne a székelyhídi Munkásklub nagyterme (kapunyitás július 20-án 9 óra-kor). Jelentkezni a 0742-238729-es vagy a 0762-830344-es telefonszámon vagy erhangja1@gmail.com e-mail címen lehet. Jelentkezési határidő július 10., 19 óra. Részvételi díj: 50 lej/3 hét. A program a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat nagyváradai szervezete és az amerikai Learning Enterprises szervezet segítségével valósul meg. Partner: székelyhídi városi önkormányzat. Mindenki szeretettel várunk!

Nagy nyári lepkevadászati

Induljon a játékos nyár! Olvasásra fel! A verseny a vakációval vette kezdetét és egészen iskolakezdésig tart. Sok-sok érdekes újdonsággal vár benneteket a városi könyvtár!

A rejtvény főSORAIBAN Andók Veronika *Vakáció* című versének két sorát rejtettük el.

Nyerjen könyvet!

REJTIVÉNY MEGFEJTÉSE:

Név: _____

Telefonszám: _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be **augusztus 20-ig** az **ÉR hangja** dobozok valamelyikébe:
SZÉKELYHÍD – városi könyvtár, Magyar papírbolt, Költő Attila bár (a körforgalom mellett),
ÉRKÖBÖLKÚT – ABC,
HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC.

Előző rejtvényünk megfejtői közül **Oláh Magdolna** nagykágyai lakosnak kedvezett a szerencse. Nyereményét az *ÉR hangja* szerkesztőségében veheti át. Gratulálunk!

ALAKÁSAN	FOLYADÉKOT ÁTHELYEZ KORDÉ	AZ ELSŐ BETŰ	ITT REJTŐZIK A VADÁSZ TE ÉS ÉN	VAN FELESEGE	ÖTTHONÁBA VISSZAMENŐ ÉRTÉKE 3,14	IZETLEN SZŰRŐ-FEGYVER
1. SOR/I.						
LIBAFELI RÉGI SÚLY-EGYSÉG		ADOTT IDŐPONTRA TEVŐ ALARM	ACETILSAV-ADAG! OROSZORSZÁGI NÉP		ÜRES LER DOHÁNYOS TESZI	
SZERENCSETELENSÉG 1. SOR/II.	BECÉZETT ILONA HIVATKOZÁSAI			ÚDÍTÓ ITAL SZÓG KÖZÉPE!		E
SÓDARABE TANÍTANI KEZD!	...-BE	NÉMA DAL 2. SOR/II.	ÓSMAGYAR FÉRTINÉV BIZTOS...AD VALAMHEZ		KILÓ (RÖV.) LESZÁRMÁZOTT	
OROSZLÁN-NÉV 2. SOR/I.	KÖRÖSI SÁNDOR ÉRZÉKÉVEL FELFOGJA	CS	ILYEN BŰ-TOR IS VAN AZOK A SZEMÉLYEK	A VÉGÉN MEGELŐZI! OTÁGÚBÓL HÁROM!	VIZET FOGYASZTÓ CSAK KISSE	ANNAK... AMIATT
365 NAP ÉGTÁJ JAPAN HARC MŰVÉSZEZET		N	AZ EGYIK APOSTOL PÁRATLAN DISZ		EBBEN AZ ÉVBEN CÉG KÖZ-PONTJA!	
	ŐSI FEGYVER	O				

